

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 184.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939236736.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

- Kjærligheden fordi den ikke kunde gennemskue Dommeren og frigjøre sig fra et uretfærdigt Herredømme - Livet, fordi det var i Dødens Vold - men Døden troede hun paa. Tidt saae hun med sorgfuld Tilfredshed i Speilet, hvorledes Sygdommens hurtige Fremskridt havde forvandlet hendes Ansigt, der engang var saa blomstrende - da begræd hun sin Ungdom og Skjønhed, der aldrig mere skulde glæde hende selv og andre. Da betragtede hun angerfuldt Helenes blege og lidende Udseende, og søgte ved en Ømhed der lignede Tilbedelse, at gjøre sin Uret mod denne elskede Veninde god igjen. Helene sørgede bittert over at hun havde mistet sin Pleiedatters Fortrolighed, men gjorde hende ikke engang i sit Hjerte mindste Bebreidelse - og naar Minona grædende anklagede sig selv fordi hendes Sygdom gjorde hende egenkjærlig, tænkte Helene: »Hun er en Engel! hun sørger mere over den Lidelse hendes Sygdom foraarsager mig, end over sin egen«. - Men den stakkels Pige bebreidede sig sin Ulykke som en Synd, fordi en Anden leed derved, og al den Ømhed hvormed hun søgte at trøste Helene, forekom hende selv uægte: »Hvis jeg ikke var saa svag og egenkjærlig, vilde jeg ønske mig Livet for hendes Skyld! Hun elsker mig høiere end sig selv - og jeg kan trøste mig ved det, der gjør hende ulykkelig«.